

Spi a jaz te bom buden
 zdravil z dotikom
 šepetom trav
 Dovolj sva se ves dan potikala mračna
 kot zlatosledca
 Magično seme se zapira v snu
 Budno za tvojo osamljenost
 široko prostranstvo odpira
 Ljubila sva se v zapuščenem vrtu
 zdaj naju veter veje k jeseni
 Spi a jaz buden
 iz zraka snamem
 čarobno rutico
 in skamenim burjo.

HIMNA OSVOBOJENEGA OGNJA

Bogomil Đuzel

1

Očisti, očisti, plamen naša življenja
 En ogenj je da ga pogoltne drugi
 Nikoli ne veš kdaj se porodi pesnik
 Pod katerim kamnom bo vzniklo njegovo srce
 Kajti kako naj bi minil
 Naj se trikratno razprši senca skrivnosti

O ogenj življenja in smrti
 Napij se vode v drobnih biserih
 In onemi — in spet naj te zažeja
 O lačno nebo, razkrij svoj skelet
 In pusti, da zasiže žareča kost na moji poti
 Ki bo pustila v pepelu še vedno vročo kovino

2

S plamenom proti plamenu
 Koder sem hodil so zgorele poti
 In je ostal bogat pepel
 za nova tla porajanja

Ni mogoče pozabiti vseh isker
 Vselej bo nekje vstal nov vitez
 Ki bo pisal s svojim mečem
 Po kovinskih lističih cveta

3

Iz sleherne kože se da napraviti nov pergament
 In napisati nanj pesnikovo oporoko
 En ogenj me bo vselej klical po imenu
 Iz votline sveta — vseočiščujoči ogenj

Pa vendar, lažni feniks, sovražim te
 In teptam po tvojem sramotnem pepelu
 Zdaj v toplem prahu iščem kruha
 Toda slep pred ugaslimi sozvezdji

Ogenj je ogenj le kadar se z ognjem hrani
 Roža Mogota spremenila si se v besede
 Tvoja skrivnost te je pokosila
 Mirna bodi v razeveli krvi:

S svojim trnjem bolno straži mladiko sveta
 s korenino prižigaj podzemeljske ognje

Zdaj tvoj ogenj bo trajal kot pesnik